

Реката на Дара

Яница Маринова



Дара сричкува с пълно сърце, учи букви, реди светове..

с бели листа проектира есента..

с гланцова хартия твори чудесия!

Дара носи в своето четиригодишно сърчице

гама от приказни светове...

Обича с локвите да лудува -

по дърветата тайни надписи щурмува...

На облаците пръска синя боя...

на люлката тренира шпагатни номера...

Обича сладолед и филия с мед.

Да се цапа и е привично

и обича черното мистично...

от кал и вода – готов е сапун за ръка...

Босоного дете с вятърно сърце...

Срещне ли трънче в петата никак не се плаши душата.

С лепенката твоя раната вече не е моя...на света я дарява и не се
изморява...

Хвърля болката в реката, за да си измие душата....

На Разумните „правилата” пъха ги под стелка за краката....

Да скача по клони умее, да прегръща водни капки копнее...

Разнася подноси, тенджери и роса, побрали се в дланта...

В шкафа - скривалище любимо,

вълнува се, но не учтиво....

Моля, извинете, обувките тук поставете, забранено ЗА СЕГА.

Разрешено само за Деца..

Под възглавница любима - скрила нова рима. Феята на нощта
приветствала я с вълшебна чистота. С деня са неуморни другари - гонят
се кой кого ще изпревари....

Бутат стрелки, чупят очаквани от обществото висоти...

С мотика и лопата гони скуката „ Ша- ля- та ”,

а на децата от нейния дом строи нов фейлетон...

За градина не обича рано да става - излежава се под юргана...

Щом стрелките извикат: Уви, време е...готви се ти....бавничко
пристъпва и за парче шоколад се примъква...

Нощем не обича да ляга.. С лампата говорят си за тинтява...

Щом мама и каже:

„Затваряй очи, лека нощ до утрешни дни” ...

с тавана игра настава и търси причина, нещо да става, само мама пак
от другата стая да се задава...

Когато затвори очи пренася се в чужди страни - там среща феи, гноми и
маймуни дори...

Бяга от примери, тича от вятърни висоти...

От скоро през нощта гостенка и е една буйна река....

Приижда, остава и тайничко до леглото пристава...

Говорят за големите, за бягството от реалността.. спорят, бушуват, крият
се от деня...

Буйната река мени своите цветове...проекция на детските светове...

Реката е топла, студена, понякога даже съвсем смутена..

И плитка и не съвсем...поръсена с прегръдки и клен...

Мощна сила на фантазия, поръсена с малко тъга - часовникът ще извика
- време за реалността!

А щом се събуди, от нея ни следа...само по чаршафа белязала срещата..

Понякога гостува с дни, понякога почива и спи...

Мама казва, че тя е гостенка, но не съвсем любима - от тази среща
мокра е пелената ми любима...

И редуват се протектори, машини, дето ще измият моите лудории...

Когато идват мокрите нощи при мен идва нещо на гости...

Страшна сила е тази река, даже не мога да я спра..

Извиква звънчето като аларма, ала Беда – пропуснала съм в завивката!

В календарче любимо отбелязвам си мокрите дни...

ала знаая, че те ще свършат скоро, нали?

И само слънце ще грее в моите дни!

Защото имам свръх крила

искам да полетя в слънчевата страна!





Понеделник	Вторник	Сряда	Четвъртък	Петък	Събота	Неделя



- Отбелязвай всеки твой слънчев и мокър ден в табличката...
- Събирай точки!